
174

Besluit van 22 maart 2002 tot wijziging van de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar in verband met de invoering van het geweldsmiddel pepperspray

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie, gedaan mede namens Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, van 27 juli 2001, nr. 5112064/01/6;

Gelet op artikel 9 van de Politiewet 1993;

De Raad van State gehoord (advies van 8 oktober 2001, nr. W03.01.0419/I);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie, uitgebracht mede namens Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, van 18 maart 2002, nr. 5152489/02/6;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

De Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar¹ wordt gewijzigd als volgt:

A

Na artikel 12 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:
§ 2a. Pepperspray

Artikel 12a

1. Het gebruik van pepperspray is slechts geoorloofd:
 - a. om een persoon aan te houden ten aanzien van wie redelijkerwijs mag worden aangenomen dat hij een voor onmiddellijk gebruik gereed zijnd wapen bij zich heeft en dit tegen een persoon zal gebruiken;
 - b. om een persoon aan te houden die zich aan aanhouding, voorgeleiding of andere rechtmatige vrijheidsbeneming tracht te onttrekken of heeft onttrokken;
 - c. ter verdediging tegen of voor het onder controle brengen van agressieve dieren.
2. Pepperspray wordt niet gebruikt tegen:

- a. personen die zichtbaar jonger dan 12 of ouder dan 65 jaar zijn;
- b. vrouwen die zichtbaar zwanger zijn;
- c. personen voor wie dit gebruik als gevolg van een voor de ambtenaar zichtbare ademhalings- of andere ernstige gezondheidsstoornis onevenredig schadelijk kan zijn;
- d. groepen personen.

Artikel 12b

De ambtenaar waarschuwt onmiddellijk voordat hij gericht pepperspray tegen een persoon zal gebruiken, met luide stem of op andere niet mis te verstane wijze dat pepperspray gebruikt zal worden, indien niet onverwijld het gegeven bevel wordt opgevolgd. Deze waarschuwing blijft achterwege indien de omstandigheden de waarschuwing redelijkerwijs niet toelaten.

Artikel 12c

Pepperspray wordt tegen een persoon per geval ten hoogste twee maal voor de duur van niet langer dan ongeveer een seconde gebruikt en op een afstand van ten minste een meter.

B

In artikel 7, vierde lid, wordt «ernstig misdrijf» vervangen door: misdrijf.

ARTIKEL II

Onze Minister van Justitie zendt in overeenstemming met Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties binnen drie jaar na de inwerkingtreding van dit besluit aan de Staten-Generaal een verslag met betrekking tot de doeltreffendheid en de effecten in de praktijk van de artikelen 12a tot en met 12c van de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar zoals deze komen te luiden ingevolge dit besluit.

¹ Stb. 1994, 275, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 16 juli 2001, Stb. 387.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Justitie.
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Staatscourant van 9 april 2002, nr. 68.

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 22 maart 2002

Beatrix

De Minister van Justitie,
A. H. Korthals

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
K. G. de Vries

Uitgegeven de *achtentwintigste* maart 2002

De Minister van Justitie,
A. H. Korthals

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

Invoering van het geweldsmiddel pepperspray bij de Nederlandse politie

In 1999 is door het kabinet de principebeslissing genomen om pepperspray in te voeren als onderdeel van de standaardbewapening van de Nederlandse politie. Aan dit besluit is een aantal onderzoeken naar de mogelijke gezondheidsrisico's die kleven aan het gebruik van het middel en naar de geschiktheid ervan voor de politiepraktijk vooraf gegaan. Op grond van deze onderzoeken werd geconcludeerd dat pepperspray onder strikte voorwaarden een geschikt middel voor de basispolitiezorg kan vormen. Door de ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie zijn op basis hiervan voorschriften opgesteld met betrekking tot inzet, gebruik, training, toezicht en nazorg.

Bij brief van 30 juni 1999 (Kamerstukken II 1998/99, 26 345, nr. 16) is de Tweede Kamer der Staten-Generaal vervolgens in kennis gesteld van het besluit in de regiokorpsen Brabant-Noord en Rotterdam-Rijnmond een pilot met het geweldsmiddel pepperspray te houden. Daarin werd tevens aangegeven dat het middel bij een positief resultaat landelijk zal worden ingevoerd.

Op 9 november 1999 is een motie van het Tweede Kamerlid Scheltema-de Nie aanvaard, waarin wordt gevraagd de invoering van het geweldsmiddel pepperspray te versnellen. Bij brief van 19 januari 2000 (Kamerstukken II 1999–2000, 26 345, nr. 30) is omschreven op welke wijze het aanvankelijk voorziene invoeringstraject kan worden versneld en werd aangegeven dat naast de bovenvermelde regiokorpsen ook door de korpsen Groningen en Drenthe aan de pilot zal worden deelgenomen. Bij brief van 3 juli 2000, EA2000/U76830 is een afschrift van de circulaire aan de korpsbeheerders inzake de start van de pilot aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal toegezonden. Vervolgens is de Tweede Kamer der Staten-Generaal bij brief van 19 oktober 2000 (Kamerstukken II 2000–2001, 26 345, nr. 45) geïnformeerd over het besluit de pilot te verlengen van 1 oktober 2000 tot 1 januari 2001.

Over de resultaten van de pilot heeft het Landelijk selectie- en opleidingsinstituut politie (LSOP), in samenwerking met de Katholieke Universiteit Nijmegen, een eindrapport uitgebracht. Dit eindrapport is bij brief van 12 december 2000 (Kamerstukken II 2000–2001, 26 345, nr. 50) aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal toegezonden. Daaruit blijkt dat pepperspray aan de verwachtingen heeft voldaan. Op basis van deze positieve uitkomst van de pilot pepperspray is besloten over te gaan tot landelijke invoering van het geweldsmiddel pepperspray bij de Nederlandse politie. Het onderhavige besluit voorziet in formalisering van deze landelijke invoering.

De onderzoeksvragen

De bevindingen in het eindrapport van het LSOP zijn gebaseerd op de pilot in de periode van 3 juli 2000 tot 1 oktober 2000. Om te kunnen beoordelen of dit voor de Nederlandse politie nieuwe geweldsmiddel aan de verwachtingen heeft voldaan, is het LSOP gevraagd de resultaten van de pilot wetenschappelijk te begeleiden. In het eindrapport wordt aandacht besteed aan de beantwoording van de volgende onderzoeksvragen:

- voldoet pepperspray aan de verwachtingen en leidt het tot een afname van gevoelens van onveiligheid bij politiepersoneel dat daarmee is uitgerust;
- is pepperspray een middel dat het politieambtenaren mogelijk maakt op veilige en adequate wijze effectief op te treden;
- welke plaats neemt pepperspray in het geweldscontinuüm in en onder welke voorwaarden met betrekking tot inzet, gebruik, training, toezicht en nazorg kan pepperspray landelijk worden ingevoerd?

De bevindingen in het eindrapport

Het rapport geeft aan dat de betrokken politieambtenaren over het algemeen zeer positief oordelen over het middel. Gesteld wordt dat het een positief effect heeft op het gevoel van veiligheid. Die opvatting wordt objectief bevestigd in de conclusies van het rapport. Daaruit blijkt onder meer dat pepperspray een aantal malen politieambtenaren uit een zeer bedreigende situatie heeft gered en zelfs in een aantal gevallen met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid vuurwapengebruik heeft voorkomen. Een ander opvallend element in het rapport is dat dreigen met het middel in bijna de helft van de gevallen voldoende was om de verdachte te bewegen geen geweld toe te passen. In dit verband is het ook interessant dat 64% van de «bespoten» verdachten aangeeft dat zij, indien zij van te voren worden gewaarschuwd dat anders pepperspray zal worden gebruikt, een volgende keer zonder verzet zullen meewerken aan de aanhouding.

Opgemerkt dient evenwel te worden dat niet alle in het evaluatieonderzoek gestelde vragen met de gedurende de pilotperiode verzamelde onderzoeksgegevens beantwoord konden worden. Het was in het kader van de beperkingen van de pilot niet na te gaan of invoering van pepperspray daadwerkelijk leidt tot een afname van geweld tegen de politie, een afname van letsel bij personen waartegen de politie geweld heeft gebruikt, en een afname van het aantal klachten tegen de politie. Wel leidt invoering van de pepperspray duidelijk tot toegenomen zelfvertrouwen en een groter gevoel van veiligheid bij politiepersoneel dat ermee is uitgerust. Tevens maakt pepperspray het politieagenten mogelijk veilig en adequaat op te treden in risicovolle situaties waarbij het noodzakelijk is afstand te bewaren tot een gewelddadige verdachte.

Positionering

Bij de beantwoording van de vraag of, en zo ja, in welke mate geweld mag worden gebruikt, dient steeds te worden uitgegaan van de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. Daarbij is niet alleen een goede balans tussen het te bereiken doel en het te gebruiken middel van belang, maar dient ook de veiligheid en het risico op letsel van de betrokken politieambtenaar en zijn collega-politieambtenaren en derden te worden meegewogen.

Indien geweldgebruik gegeven de situatie aangewezen is zal een politieambtenaar steeds de afweging moeten maken welk gewelddadig middel voor toepassing in aanmerking komt.

Pepperspray wordt qua geweldsniveau in de omgeving van de wapenstok geplaatst. Het wordt geen alternatief geacht voor het gebruik van fysieke aanhoudingstechnieken, daarvoor is het middel te ingrijpend. Ondanks de positieve ervaringen met het middel, dient niet uit het oog te worden verloren dat het een middel is dat – weliswaar kortstondig – hevige pijn veroorzaakt. Derhalve is het van belang zich te realiseren dat wanneer het aangewend zou mogen worden in situaties waarbij nu alleen fysiek geweld is toegestaan, de drempel om een gewelddadig middel te gebruiken te eenvoudig zal worden verlaagd. Een en ander kan leiden tot

een verminderd draagvlak bij het publiek voor gebruik van dit middel en aantasting van het imago van de politie.

Slechts als na afweging van alternatieve oplossingen door de politieambtenaar geoordeeld wordt dat het gebruik van een geweldsmiddel onvermijdelijk is, dan is het gebruik van pepperspray geoorloofd. Daarbij is tevens noodzakelijk dat de politieambtenaar oordeelt dat – gezien het vereiste geweldsniveau – de pepperspray in de gegeven situatie het meest geëigende geweldsmiddel is. De uiteindelijke afweging of in de gegeven situatie de wapenstok, pepperspray of het vuurwapen het meest geëigende geweldsmiddel is, wordt derhalve gemaakt door de politieambtenaar in kwestie.

Landelijke invoering pepperspray

Bij brief van 30 juni 1999 is door ons reeds aangegeven dat indien de resultaten van de pilot daartoe aanleiding zouden geven pepperspray bij de gehele Nederlandse politie zal worden ingevoerd. Naar ons oordeel heeft het middel aan de vooraf gestelde verwachtingen voldaan en is uit de resultaten van de pilot duidelijk naar voren gekomen dat pepperspray een geweldsmiddel is dat ten opzichte van de andere bij de politie in gebruik zijnde geweldsmiddelen een meerwaarde heeft. Zo biedt pepperspray de mogelijkheid een gewelddadige verdachte zonder blijvende (medische) gevolgen op een veilige en effectieve manier vanaf een afstand onder controle te brengen. Hierdoor kan in meer situaties dan nu het geval is adequaat worden opgetreden en wordt een belangrijke bijdrage geleverd aan een verhoging van de veiligheid van politieambtenaren.

Met betrekking tot het gebruik, de specificaties en de opleiding bevatte het eindrapport van het LSOP vele aanbevelingen. Deze aanbevelingen zijn door ons overgenomen.

Aanvullende rapportage

De bevindingen uit het hierboven aangehaalde eindrapport zijn gebaseerd op de eerste pilotperiode van 3 juli 2000 tot 1 oktober 2000. Over de tweede pilotperiode van 1 oktober 2000 tot 1 januari 2001 is in februari 2001 een aanvullende rapportage verschenen. Daarin is vooral aandacht besteed aan de invloed van pepperspray op paarden. Geconcludeerd is dat gebruik van pepperspray in de nabijheid van paarden naar alle waarschijnlijkheid niet zal leiden tot voor het publiek gevaarlijke situaties. Nadere regelgeving over het gebruik van pepperspray in de nabijheid van bereden politieonderdelen is derhalve niet nodig.

Daarnaast is gebleken dat de herziene positionering van pepperspray in de omgeving van de wapenstok (gedurende de eerste pilotperiode werd de pepperspray dicht bij het vuurwapen geplaatst) in de praktijk niet heeft geleid tot een toename van het gericht gebruik van pepperspray. De aanbevelingen uit de eerste pilotperiode gelden dan ook onverkort.

Wijze van invoering

Ofschoon het principebesluit van het kabinet tot invoering van het geweldsmiddel pepperspray voor de Nederlandse politie ertoe strekte de gehele Nederlandse politie vanaf 1 januari 2001 met pepperspray uit te rusten, betekent dit niet dat alle politieambtenaren vanaf die datum met het middel zijn uitgerust. Vanwege logistieke, organisatorische en opleidingstechnische redenen zal eerst in de loop van het jaar 2002 de gehele Nederlandse politie over pepperspray kunnen beschikken. In dit kader zijn de volgende onderwerpen van belang:

- *Europese aanbesteding.* De benodigde pepperspray en nazorgmiddelen dienden Europees te worden aanbesteed. De duur van dit traject bedraagt normaliter om en nabij de drie maanden. In casu is echter vertraging opgetreden vanwege een gerechtelijke procedure. Vervolgens moest rekening worden gehouden met een leveringsduur van enkele maanden.

- *Opleiding.* De snelheid waarmee de gehele Nederlandse politie in het gebruik van pepperspray kan worden opgeleid, is in belangrijke mate afhankelijk van de beschikbaarheid van de benodigde pepperspray en de nazorgmiddelen. Dat betekent dat het merendeel van de Nederlandse politieambtenaren pas vanaf medio 2002, wanneer alle middelen voorhanden zijn, kan worden opgeleid. De opleiding kan niet voor het genoemde tijdstip plaatsvinden, omdat voorkomen moet worden dat een te grote tijdsspanne komt te zitten tussen de opleiding en het moment van daadwerkelijke uitrusting, waardoor de opgedane kennis en vaardigheden veelal niet meer in voldoende mate aanwezig zullen zijn. De komende maanden worden alle kerndocenten opgeleid die belast zullen worden met de opleiding van de politieambtenaren in hun eigen korpsen, en zal op basis van de aanbevelingen in het eindrapport van het LSOP het studiemateriaal worden aangepast.

- *Regelgeving.* Het gebruik van pepperspray wordt door middel van het onderhavige besluit geformaliseerd. Vanwege de tijd die gemoeid is met de totstandkoming van dit besluit zijn de huidige «Voorschriften pilot pepperspray», gebaseerd op artikel 15 van de Bewapeningsregeling politie, verlengd tot 1 januari 2003, bij besluiten van 19 december 2000, Stcrt. 2000, nr. 248, blz. 9 en van 20 december 2001, Stcrt. 2001, nr. 247, blz. 9.

In de loop van het jaar 2002 zullen geleidelijk steeds meer politiekorpsen over pepperspray beschikken. Naar verwachting zullen alle korpsen aan het einde van het jaar 2002 met het middel zijn uitgerust en tevens in het gebruik ervan zijn getraind.

Financiële gevolgen

Naar verwachting zal de invoering van het geweldsmiddel pepperspray voor de gehele Nederlandse basispolitiezorg over het jaar 2001 een investering vergen van 7 623 507,60 Euro. Daarna zullen de jaarlijkse kosten naar schatting structureel 1 724 364,80 Euro bedragen. Deze kosten zijn reeds in de meerjarenbegroting van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties opgenomen.

Deze geraamde bedragen zijn gebaseerd op de eenmalige aanschaf van 37 000 scherpe bussen, 60 000 oefenbussen pepperspray en 37 000 draagmiddelen, alsmede op een verbruik van 7400 scherpe bussen pepperspray per jaar en 30 000 oefenbussen pepperspray per jaar alsmede op het vervangen van de niet-gebruikte bussen en de voorraad na drie jaren. Het jaarlijkse verbruik van oefenbussen pepperspray hangt samen met de noodzakelijke training in het gebruik van pepperspray.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel I, onderdeel A

Artikel 12a, eerste lid

In het eerste lid van artikel 12a wordt opgesomd in welke gevallen het gebruik van pepperspray is toegestaan. Pepperspray wordt qua geweldsniveau gepositioneerd «in de omgeving van de wapenstok». Daarmee

wordt bedoeld dat de pepperspray in het geweldscontinuüm dichterbij de wapenstok dan bij het vuurwapen is geplaatst. Veelal zal dit betekenen dat in vuurwapenwaardige situaties het gebruik van pepperspray niet het meest geëigende geweldsmiddel zal zijn. In situaties waarbij het geweldsniveau blijft binnen de bandbreedte van de wapenstok tot het vuurwapen, terwijl daarnaast tevens wordt voldaan aan de algemene proportionaliteits- en subsidiariteitseisen, is het gebruik van pepperspray geoorloofd.

De algemene eisen van proportionaliteit en subsidiariteit brengen met zich dat slechts een geweldsmiddel mag worden ingezet indien de ernst van de situatie daarom vraagt en er geen ander, minder ingrijpend middel is om de persoon onder controle te krijgen. Het gebruik van geweld is slechts als ultimum remedium toegestaan. Indien in een situatie het gebruik van fysiek geweld tot het gewenste resultaat kan leiden, is de inzet van enig geweldsmiddel derhalve niet geoorloofd. Pepperspray veroorzaakt in het algemeen te veel leed door pijn om als alternatief voor aanhoudings- en zelfverdedigingsvaardigheden aangewend te mogen worden.

Artikel 12a, eerste lid, onderdeel a

Bij de aanhouding van of verdediging tegen gevaarlijke verdachten in het bezit van een wapen, anders dan een vuurwapen (een slag- of steekwapen, maar bijvoorbeeld ook traan- en andere gassen) verdient waarschijnlijk een tijdig en weloverwogen gebruik van pepperspray de voorkeur boven het gebruik van andere geweldsmiddelen. Echter, de uiteindelijke afweging welk geweldsmiddel aangewend dient te worden, wordt steeds bepaald door de politieambtenaar in kwestie. Zo kan niet worden uitgesloten dat pepperspray ook wel eens zal worden gebruikt tegen iemand met een vuurwapen.

Artikel 12a, eerste lid, onderdeel b

De bepaling dat het gebruik van pepperspray geoorloofd is om een persoon aan te houden die zich aan aanhouding, voorgeleiding of andere rechtmatige vrijheidsbeneming tracht te onttrekken of heeft onttrokken dient niet dermate ruim te worden geïnterpreteerd dat iedere vorm van passief of actief niet-meewerken aanleiding kan zijn voor aanwending van pepperspray. Tenzij er concrete aanwijzingen zijn dat de situatie escaleert, verlangen de algemene eisen van proportionaliteit en subsidiariteit dat in de eerste plaats aanhoudings- en zelfverdedigingsvaardigheden worden aangewend, ook om sterke gewelddadige verdachten of gewelddadige verdachten onder invloed van alcohol aan te houden. De gevolgen van gebruik van pepperspray zijn als gezegd immers te ingrijpend om op voorhand het middel in plaats van aanhoudings- en zelfverdedigingsvaardigheden in te zetten.

Artikel 12a, tweede lid, artikel 12b en artikel 12c

Om het risico dat een persoon tengevolge van het gebruik van pepperspray met gezondheidsproblemen krijgt te kampen zo beperkt mogelijk te houden, dient het gebruik van pepperspray tegen personen behorende tot risicogroepen te worden vermeden. Daartoe strekt artikel 12a, tweede lid. De intensiteit van het gebruik dient te allen tijde beperkt te blijven, hetgeen volgt uit artikel 12c, en vermeden dient te worden dat bij het gebruik op de mond wordt gericht. Artikel 12b schrijft voor dat aan het gebruik van pepperspray zo mogelijk steeds een waarschuwing vooraf gaat. Deze bepaling komt overeen met artikel 12, eerste lid, dat betrekking heeft op het vuurwapen. Is het middel gebruikt, dan dient in ieder geval een adequate nazorg plaats te vinden.

In het tweede lid van artikel 12a is bepaald wanneer pepperspray in elk geval niet gebruikt mag worden. Zo mag pepperspray niet worden gebruikt tegen personen voor wie dit gebruik als gevolg van een voor de ambtenaar zichtbare ademhalings- of andere ernstige gezondheidsstoornis onevenredig schadelijk kan zijn. Deze bepaling is met name ingegeven door het feit dat bij personen met bijvoorbeeld een ernstige long- of hartaandoening de toepassing van pepperspray mogelijk fatale gevolgen zou kunnen hebben. De kwalificatie ernstig in het begrip «ernstige gezondheidsstoornissen» dient steeds begrepen te worden in relatie tot het gebruik van pepperspray. Er zijn immers gezondheidsstoornissen denkbaar die zonder meer als ernstig gekwalificeerd kunnen worden, maar die niet aan het gebruik van pepperspray in de weg behoeven te staan omdat het gebruik daarvan, ondanks het bestaan van de gezondheidsstoornis, geen verhoogd risico met zich brengt. Voor een juiste inschatting van een risico is het noodzakelijk dat aan uiterlijke kenmerken van de desbetreffende persoon een mogelijk gezondheidsrisico is af te lezen. Hierbij kan worden opgemerkt dat mogelijke fysieke kenmerken, zoals een matige tot slechte conditionele toestand van een persoon, een indicatie zouden kunnen zijn voor de aanwezigheid van niet of minder goed zichtbare gezondheidsstoornissen. Dit laat natuurlijk onverlet dat pepperspray ook niet mag worden gebruikt tegen personen die weliswaar niet zichtbaar lijden aan bijvoorbeeld een ernstige gezondheidsstoornis, maar waarvan uit andere hoofde reeds bekend is dat zij daaraan lijden. Te denken valt bijvoorbeeld aan een verdachte die de ambtenaar die tot het gebruik van pepperspray wil overgaan nog kent uit eerdere contacten met deze persoon.

Pepperspray mag alleen tegen individuen en niet tegen groepen worden ingezet. Dit omdat het middel in de veelal chaotische situaties waarbij meer personen zijn betrokken niet goed doseerbaar is en gecontroleerd gebruik wordt bemoeilijkt. Daarnaast kan bij gebruik tegen groepen onvoldoende aandacht aan de vereiste nazorg worden besteed. Met nadruk zij ook opgemerkt dat pepperspray niet mag worden ingezet ter handhaving of herstel van de openbare orde. Voor dit doel is, onder de voorwaarden gesteld in de Ambtsinstructie, het gebruik van CS-traangas geoorloofd. Het is natuurlijk wel mogelijk om pepperspray in de in artikel 12a, eerste lid genoemde gevallen, tegen personen in groepen te gebruiken, mits dit gericht tegen een bepaald individu in de groep gebeurt en het vereiste niveau van nazorg van de bespotten persoon of personen is gewaarborgd.

Artikel I, onderdeel B

In artikel 7, vierde lid, is het begrip «ernstig misdrijf» vervangen door misdrijf. In het vierde lid wordt verwezen naar een misdrijf bedoeld in het eerste lid, onder b. Bij het Besluit van 16 juli 2001 tot wijziging van de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar in verband met verduidelijking van de voorschriften inzake vuurwapengebruik en melding van de aanwending van geweld (Stb. 2001, 387), werd in het eerste lid, onder b, het begrip «ernstig misdrijf dat bovendien moet worden aangemerkt als een grove aantasting van de rechtsorde» aan de hand van een drietal criteria nader geobjectiveerd. De kwalificatie «ernstig» kwam daarmee te vervallen. Bij deze wijziging is echter over het hoofd gezien de term «ernstig» ook in het vierde lid te doen vervallen. Deze omissie wordt nu bij gelegenheid van de onderhavige wijziging van de Ambtsinstructie hersteld.

Artikel II, Evaluatie

De introductie van een nieuw geweldsmiddel bij de politie dient met de nodige waarborgen te worden omgeven. Om die reden wordt het van belang geacht dat het gebruik van pepperspray gedurende drie jaar wordt gevolgd. Op die manier is het onder meer mogelijk meer inzicht te verkrijgen in de gevolgen van de invoering van dit geweldsmiddel op de langere termijn en de invloed ervan op het gebruik van geweld door en tegen de politie.

De Minister van Justitie,
A. H. Korthals

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
K. G. de Vries